

ВЕЛИЧАВА УКРАЇНЬСЬКА МАНІФЕСТАЦІЯ В НЬО ЙОРКУ

ПОВЕРХ 15,000 ЛЮДЕЙ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У ПОХОДІ.
НЬО ЙОРК. — Минулої суботи, 19. листопада ц. р., відбулася в Нью Йорку така величава маніфестація, яку ледви чи наша еміграція досі бачила. Поверх 15 тисяч людей взяли в тій маніфестації участь, щоб заперестувати перед світом проти окупантів українських земель, а зокрема проти Польщі за її нищення церков, жорстокі „пацифікації“ та гноблення українського народу.

Вже в десятій годині рано почали збиратися на Ебінгдон сквері при 12 вулиці і 8 евені непроглядні маси українського народу. Вони напливали з усіх сторін у найкращому організованому порядку, по своїх прапорах, а багато в українських строях. Прибули сотні Січовиків в одностроях і з крісами, прибули сотні членок Українського Червоного Хреста, теж в одностроях, прибули пластуни, дівчата, хлопці і шкільна дітвора. Прибули старі і малі, прибули з Нью Йорку, Ньюарку, Елізабету, Джерзі Сіті, Перт Амбою, Батону, Картерету, Стемфорду й інших місцевостей.

Замаяли на вулицях Нью Йорку українські й американські прапори. А водночас появилася ліс написів, які таврували злочинства Польщі. Можна було бачити серед них такі: „Польща знущається над українським народом, ми хочемо незалежної держави“, „Польща нищить українські інституції, палить церкви“, „Польща захопила від Чехословаччини своїх 80,000 поляків, а відмовляє найосновніших прав поверх сім мільйонів українців“ і т. п. Всіх таблиць з написами було коло п'ять соток.

„ФЛОВТИ“.

Були також два „фловти“, прекрасно зладжені, один п. І. Кучмаком, а другий п. Чернооким. Останній зладив „фловт“ за власні гроші. Перший „фловт“ мав по мистецьки приготовані написи в жовто-блакитних кольорах, а по середині виділяла велика мапа України. Побіч мали були особи в гарних українських строях, що репрезентували Україну і її нарід. Другий „фловт“ попри написи мав великий образ турми, який символізував Польщу. Були на ньому також фігури, що символізували закутий український нарід. Три оркестри були під головством п. Сербенського, а четвертою проводив Бемко, яку спровадила громада з Елізабету.

Похід провадив голова Комітету, п. Д. Галичин. Похід був такий довгий, що в той час, коли перед доходить уже до 34 вул., до Мангетан Сентер, то кінець іще стояв на 12 вулиці. По обох боках 8 евені, куди переходив похід, стояли тисячі людей. Серед них можна було побачити й українські гуртки, українські робітничі, які на хвилину повиходили з фабрик і бюрових заведень та зольозами в очах олескували український похід. Деякі з них кидали перед похід доларів на народні цілі.

Ті тисячі людей поведилися в поході в найкращому порядку і своїм поведінням викликали подив та похвали з боку поліції. Поліція поведилася зовсім коректно й дала українському походу всю опіку. Серед того довгого походу не зайшов ні найменший випадок, який скаламутив би порядок. Все відбулося достойно і в найкращому порядку. Зранку того дня падав трохи дощ, та в часі походу випогоділося настільки, що учасники могли без перешкод зайти до великої галі Мангетан Сентер при 34 вулиці.

ПРОТЕСТАЦІЙНА МАНІФЕСТАЦІЯ.

Галія Мангетан Сентер, що має шість тисяч місць, була битком набита українським народом. І там усе відбувалося в найкращому порядку. Маніфестацію відкрив і провадив голова маніфестаційного комітету, п. Д. Галичин. Він попросив оркестри відіграти американський та український національний гимн. Після того попросив на естраду представників українських центральних установ: У. Н. Союзу, Провидіння, Центральної управи ОДВУ, Червоного Хреста, Союзу Українок, Ліги Української Молоді, Чорноморської Січі, Січових Стрільців, Союзу Гетьманців Державників.

Опісля голова Д. Галичин виголосив коротку промову, в якій зясував ціль свята. Він підкреслив, що тяжкі часи переходить наш нарід; але він бореться з ворогами, а ми звідсіля йому поможемо. Зокрема він підкреслив ганебне поведіння Польщі, що переводить пацифікації, палить українські церкви та старається позбавити свободи навіть Карпатську Україну.

Черговим бесідником був адв. М. Пізнак, який виголосив промову по англійськи. Він сказав, що хоч деякі кола за границею стараються наші визвольні змагання тісно зв'язати з заграницю політикою однієї держави, то ми підчеркуємо, що українські визвольні змагання не мають нічого спільного з іншими державами, а вони є виключно волею українського народу, що випливає з його тяжкого положення.

О. М. Данилович представив у своїй промові ті безгнаних зради поляків, якими вони все, впродовж історії, обдурювали українців, обіцяючи їм усе автономію. Бесідник згадав також про знущання над митр. Шептицьким.

Головним бесідником був д-р Л. Мишуга, редактор „Свободи“, який щойно вернувся з Європи, де в імені У. Н. Союзу й „Об'єднання“ заступав справу Закарпаття. Бесідник

яскравими красками представив ту цілу позачулисову боротьбу, яка велася за долю Закарпаття. Розказував про положення українців перед надлінням автономії й опісля. Говорив, яке тяжке враження викликав арбітраж німців і італійців у Відні. В той час бесідник був у Відні і сам брав активну участь у тій дипломатичній грі на користь Закарпаття. Крім того бесідник зазначив, що був у Роттердамі й особисто перевіряв огидний большевицький злочин, повнений на особі бл. п. Е. Коновальця. Він переглядав усі поліційні реєстри, говорив з комісарами, що вели слідство, прочитував усі депеші, надавані і підписані большевицьким агентом Валюхом, який замордував полк. Коновальця. Що це Валюх поповнив цей морд, не улягає найменшому сумнівові. Д-р Мишуга говорив також про свою політичну роботу в інших столицях, зокрема в Лондоні.

Черговий бесідник, о. д-р В. Клодницький, говорив про ті трагічні, а разом піднеслі хвилини, які переживає сьогодні український нарід. Бесідник закликав до збірки. По переведенні збірки, в часі якої впливали на стіл президії поважні суми, виголосив промову п. Е. Ляхович і в ній підніс, що справа, за яку бореться український нарід, є справедлива, а тому українському народові вистарить волі й охоти боротися за неї аж до повної перемоги. П. В. Буката говорив англійською мовою про нищення українських церков і жорстокі переслідування польської влади. П. В. Душник говорив про міжнародні договори й зобов'язання, на основі яких український нарід має повне право до самовизначення. О. І. Гундак говорив про польські інквізиції над українською православною церквою та про взаємну поміч українських церков у тім тяжкій положенні. Паниа Оля Задорська говорила по англійськи, що польська влада так жорстоко винищує українську молодіть, що вона знає, що будучість кожної нації залежить від її молоді. Пастор О. Куман говорив про наші внутрішні міжусобиці, які розслаблюють нашу силу.

Після промов прочитано резолюції, які таврують польські і мадярські зазіхання на Карпатську Україну, таврують польські „пацифікації“ і палення церков та домагаються від світових лотуг самовизначення для всіх українських земель, а під сучасну пору зокрема для тих, що є під Польщею. Резолюції прийнято присутніям з місць. Також повстанням з місць вшанували присутній перший український уряд в Карпатській Україні. Відспіванням „Не пора“ і „Ще не вмерла“ закінчено маніфестацію. Загальна збірка принесла поверх \$3,000.

„ДЕРЕВНИЙ БУНТ“ У ВАШИНГТОНІ.

Коли на приказ федерального уряду робітники почали викупувати славні японські черешні, щоб зробити місце на Пропамітну Дорогу Джефферсона, група жінок, рішучих не дати забирати з місця цих дерев, прикувалася ланцюгами до дерев. Президент Рузвельт вислав їм ультимативне повідомлення, що конгрес ухвалив перенести ці дерева й уряд не має ніякого права не виконати цієї ухвали; тому, якщо жінки не відступлять від дерев, уряд буде примушений перенести їх разом з деревами.

Це закінчило „деревний бунт“: жінки розкувалися й не ставили дальшого спротиву перекопуванню дерев.

ГРІНШПАНА БУДЕ БОРОНИТИ СЛАВНИЙ АДВОКАТ.

На прохання американського комітету боронитиме жидя Гріншпана, що застрелив німецького урядовця амбасаді, славний французький адвокат Де Моро-Жіафері.

ВБИВ ХЛОПЦЯ.

В Лобожеві, повіт Лісько, Василь Палат ударив 13-літнього Ф. Мадея так сильно рукою в лице за те, що докучав його дітям, що хлопець згинув на місці. Вбивця арештували.

600 ПОЛЯКІВ ЗВІЛЬНИЛИ З В'ЯЗНИЦЬ Ч. С. Р.

З чехословацьких в'язниць звільнили згідно з умовою між Ч. С. Р. і Польщею понад 600 поляків, засуджених за політичні проступки.

БРАК ХАРЧІВ У „ЛЬОЯЛІ- СТИЧНІЙ“ ЕСПАНІ.

В червоній Еспанії дається відчувати страшенний брак харчів. Якби 55% населення не будувати тих харчевих продуктів, яких до нормального життя потрібно.

ЗГІНУЛИ В ОГНІ 5 ДІТЕЙ.

У пожежі дому Стрикленда в Ламалайні, Нова Фунляндія, на півострові Буїри, згинули всі 5 дітей власника. Близьких подробиць цієї події нема, бо дім був положений на відлюднім місці. Стрикленд є вдовець.

ВІЙНА ПРОТИ МУХ.

Законодатне тіло в Гамільтоні (остров Бермуда) ухвалило видати коло 5,000 доларів на боротьбу проти мух. Деякі посли заявили за те, щоб вперед виповісти війну комарям.

ВОВКИ В СКИЛЬЩИНІ.

В околицях Сколього появилися останніми часами більш стада вовків. В Оравчику вовки кинулися на отару овець на полонині й загрили кількадесят штук.

ЗАСУДИЛИ СВЯЩЕНИКА.

Окружний суд у Стрию на визній сесії в Медичинах засудив о. Дочилу, бувшого пароху Ріпчиць, за те, що викинув за двері громадського пісання в хвилині, коли цей хотів його підписати на посвідці доручення — на 7 місяців в'язниці без завішення. Суд прийняв, що це був спротив урядникові підчас виконання його обов'язків.

УРЯД ПРИЗНАЄ НАДЗВИ- ЧАЙНІ ПРАВА УТІКАЧАМ З НІМЕЧЧИНИ.

Президент Рузвельт поробив заходи, щоб федеральний уряд не обмежував побуту в Злучених Державах політичних утікачів з Німеччини, що прибули сюди з візою на відвідни. Таких людей є тут тепер 12,000 до 15,000. Вони мають віза на 6 місяців.

З політиків одні годяться з цим становищем федерального уряду, а інші йому противляться. Між іншими проти цього стоїть конгресмен Мартин Даес, що веде тепер конгресове слідство проти неамериканських акцій; конгресмен Даес є засадничо проти всякого поширення свободи імміграції.

З ПРОЦЕСУ ЗА ШПИГУН- СТВО.

На ньюйоркському процесі проти 3 осіб, обвинувачених федеральною прокуратурою за шпигунство в користь Німеччини, зізнався нарешті й третій обвинувачений, Еріх Глязер. Він заперечував закиди проти себе та твердив, що робив лише те, що дозволене законом.

НОВИЙ ЛЕТНИЧИЙ ВИПАДОК.

Один з великих бомбових літаків американської військової флотії упав у Гонолулоу з великої висоти на човнову шопу. Два військові летуни згинули на місці; випадок покалічив важко 5 осіб.

ГЕТЬ З „ПОСЕРЕДНІМИ ТИПАМИ“.

У Тешині явився перед воеводою Гражинським бурмістр Тешина, Кождонь, з членами міської ради, щоб вручити воеводі ключі й цвѣти. Воевода Гражинський заявив: „Відносимося з пошаною до чесних чехів і німців, але не можемо терпіти ніяких посередніх типів. Не може від вас прийняти ні ключів ні цвѣтів — прийму їх з рук інших людей“. — Згадавши Кождонь був одним з творців руху т. зв. „шльонзакуф“, шось у роді наших „геніте рутенус, націоне польонус“.

ЗАПОВІДАЮТЬ ІЩЕ ДАЛЬ- ШИЙ ЗРІСТ РУХУ.

На зборах Американського Автомобільного Союзу в Клівленді говорив Томас МекДоналд, начальник федерального бюро публичних доріг, що коло 1960. року на американських дорогах буде два рази більше авт., ніж є тепер.

ТОРНАДО НА ПОЛУДНІ.

На степи Місісіпі й Луїзіяну вдарив сильний гураган. У Сентервилі, Місісіпі, вітер розвалив дім, вбиваючи одну муринку й калічучи важко трьох чоловіків.

ПРОБИТИЙ ДИШЛЕМ НАСКРІЗЬ.

В Тишовицях коло Замостя сільський листоноша Бернард Окарскі, що вертався ніччю до служби ровером без світла, наїхав на віз О. Лєсюка, що також не був освічений. Насідки були жахливі. Листоноша пробив наскрізь дишель. Листоноша помер на місці.

МИТРОПОЛИТ ШЕПТИЦЬКИЙ І ЄПІСКОПИ ПРОТИ ПОЛЬСЬКИХ ВАРВАРСТВ

ВАРШАВА. — Кореспондент часопису „Ди Нью Йорк Таймс“ подає, що митрополит Андрій Шептицький, разом з трьома єпископами і визначними представниками українського народу, виступив з гострим протестом проти польської „пацифікації“. Протест не має тільки підпису нововибраних послів до польського сойму. В протесті підкреслено, що польська влада і польська суспільність допускаються нечуваних дикувств над українськими старцями і жінками, як теж по вандалськи нищать українські економічні й просвітні установи. А це тому, що українці в Польщі виявили свої симпатії до Карпатської України та що українські студенти-націоналісти влаштовують протимадярські демонстрації.

Польща далі за спільний кордон.

Американський кореспондент подає далі, що Польща не зреклася надії мати з Мадярщиною спільні границі. Вона веде далі завзяту агітацію проти Карпатської України, бо боїться, що вона готова стати осередком пропаганди за Велику Україну і за звільнення мільйонів українців у Польщі. Польща агітує ще й у той спосіб, що голосить, що змагання українців попирає Німеччина, а тому треба поставити стіну між Німеччиною і Росією. Такою стіною були би Польща і Мадярщина, коли мали б спільні границі.

ПОЛЬСЬКО-МАДЯРСЬКІ БРЕХНІ.

БУДАПЕШТ. — Населення „Підкарпатської Русі“ збунтувалося проти „влади Карпатської України“ і хоче злуки з Мадярщиною. Вибухла революція. Революціонери вже заняли Хуст, столицю „Карпатської України“.

ВАРШАВА. — Польський уряд дістає просьби з Америки і з „Підкарпатської Русі“, щоб узяти під опіку „Підкарпатську Русь“. На цілий „Підкарпатський Русі“ неспокої. Всюди незадоволення. Населення бунтується проти нової влади. Є криваві бої.

НЕМА НІЯКИХ БУНТІВ, ПОДАЄ АМЕРИКАНСЬКА ГАЗЕТА.

ПРАГА. — Кореспондент часопису „Ди Нью Йорк Таймс“ стверджує, що в Карпатській Україні є дійсно неспокої. Але вияснює, що ті неспокої викликають „терористичні польські банди“, які Польща висилає з Галичини в Карпатську Україну, щоби при їх допомозі золотити спокій. Військо Карпатської України зело бої з такими польськими бандами близько Нижніх Веречок і біля Воловця.

Мадярські фальші.

Той самий американський кореспондент стверджує, що всі вісті, які подає будапештєнське радіо про повстання населення Карпатської України, є виссані з пальця. Зате є правдою, пише американський кореспондент, що те українське населення, яке придлено віденським рішенням до Мадярщини, бунтується проти Мадярщини і домагається злуки з Карпатською Україною. Проти цього українського населення мадярська влада вислала відділи кавалерії з повзками. Такі відомості подає Густ, столиця Карпатської України, про які розпущено фальшиві вісті в Польщі й Мадярщині, що нібито ту столицю заняли „революціонери, що домагаються злуки Підкарпатської Русі з Мадярщиною“.

ПОЛЬСЬКІ ОФІЦЕРИ ЯК „ЗАКАРПАТСЬКІ РЕВОЛЮЦІОНЕРИ“.

ПРАГА. — Стверджено, що між полоненими, яких схоплено в Карпатській Україні в боях з польськими терористичними бандами, були польські офіцери, перебрані по цивільному.

І СЛОВАКИ ПРОТИ ПОЛЬЩІ.

ПРАГА. — При остаточнім вирівнанні границь між Словаччиною і Польщею почали демонструвати два словацькі села, що їх загарбала Польща, і домагалися злуки з Словаччиною. Словацькі представники переконували населення, що Словаччина зробила все можливе, щоб їх задержати при собі, але не було в неї сили, щоб ставити збройний опір Польщі.

СПРАВА ПРЕСТИЖУ.

БУДАПЕШТ. — Є відомості, що Німеччина повідомля мадярський уряд, що вона є незадоволена з того, що Мадярщина ширить неспокої у Карпатській Україні. Кажуть, що Німеччина й Італія є такого переконання, що їх віденське рішення є обов'язуюче. А якщо воно не було виконане, то це було б ударом як для Німеччини так і для Італії. Тому обидві ці держави не можуть бути байдужні щодо цього, що Польща і Мадярщина змагають до загарбання Карпатської України, а тимчасом до повалення рішення Роземного Суду у Відні з 2. листопаду 1938. року.

• 3 ДНЯ •

СПРАВА КРИМІНАЛЬНО-ГО ВЧИНКУ В „УКРАЇНСЬКІЙ ГАЛІ“ В НЬО ЙОРКУ.

В той час, коли чужинські газети і радія голосять світові про створення Карпатської України, і при тій нагоді говорили про нашу минушину, нашу культуру та наші дальші політичні змагання, передавали вони також і про кримінальний учинок, що стався при 6-тій вулиці в Нью Йорку, в „Українській Галі“, яку багато з нас упертим звичаєм називали старою назвою „Українського Народного Дому“. Слухаючи тих других відомостей, серце кожного свідомого українця завмирало з жалю і досади. Бо коли, як коли, але це була найгірша пора, щоб того роду новини виходили в світ та зв'язували українське імя з жахливим мордом. Вони неутраїзували ці перші, добрі новини про нас та давали нашим ворогам у боротьбі з нами знамениту зброю в руки. Так, українське імя вирвалось тоді на перші сторінки й на великі заголовки. Але в якому насвітленні!

ВСЮДИ ТАКЕ ТРАПЛЯЄТЬСЯ.

Правда, такі кримінальні вчинки трапляються всюди, в кожній народі. Відносно в нашій суспільності таких кримінальних учинків дуже мало. Того останнього, що стався при 6 вулиці, не можна приписувати виключно українській суспільності. Вже досі поліція ствердила, що серед злочинців тільки один є українсько-го походження. Три інші повинні бути записані „на конто“ інших народів. Та кож досі не доказано, що в сутеренах цього нещасного „Народного Дому“ справді спалено трупа вбитого чоловіка. Та це не змінює річі. Погана режля, ма вже пішла, і навіть коли б удалося довести, що злочин в Народному Домі цілком не поповнено, тої погані слави вже ніколи не завернути.

НАРІКАННЯ.

Зрозуміло, що цей учинок потряс нами всіми. Багато з наших людей починають на це реагувати у своєрідний спосіб. Редакція дістає чимало листів з наріканнями, а навіть обвинуваченнями наших провідників, і то чоловіків, які ні з тим злочинцем, ні навіть з українською громадою в Нью Йорку не мали нічого спільного. „Так, провідники винні“, говорять вони. „Провідники не ведуть суспільності до властивої цілі. Провідники не повчають людей, що мають робити. А то му люди поповнюють злочини. А ті злочини дуже шкодять українському імені. Аж соромно слухати радія чи читати газету, де обмаровують українське імя. Аж соромно признаватися до своєї нації“. І тим подібне.

Таке реагування це ніщо інше, тільки звичайна собі гістерика. Дозріла розважна людина цього не скаже. Бо, як уже було згадано, такі речі стаються всюди і тяжко за те зараз обвинувачувати поголовно свій провід, і то центральний.

ПРЕТЕНСІ ДО ПРОВІДУ.

Певно, що на далеку мету провід може мати додатний чи від'ємний вплив на такі речі. Коли провід деморалізує суспільність замість її повчати в доброму напрямку, то в такий суспільності трапляються такі кримінальні випадки частіше. Та, з другого боку, навіть у найкращій суспільності винятки трапляються.

Ті українські громадяни, які, поспішно беруться кидати за це каменем на свій центральний провід, повинні застанова, чи вони при іншій нагоді з таким самим поспіхом давали своєму прововоді моральну підтримку в його суспільній роботі; чи вони поспішали на його заклику. Бо так у нас звичайно є, що коли йде про обвинувачення проводу, то наші люди дуже поспішні: не треба довго ждати на відгомін якихось поганих подій. Тоді вони шлях до проводу скоро знайдуть. Але коли йде про моральну підтримку свого проводу, коли йде про виконання даного заклику то тоді багато з наших людей мовчать, проводу не чуять, чи вдають, що не чуять.

ТРЕБА САМИМ НАГЛЯДАТИ.

Над такими річами, чи якась українська інституція знаходиться у відповідних руках, чи ні, повинні в першій мірі наглядати такі місцеві українські люди. Тяжко, щоб якийсь центральний провідник здалека знав, що в кожній місцевості діється. Це повинні знати місцеві люди і місцеві провідники, що живуть і стикаються безпосередньо з даним середовищем. Коли вони бачать щось підозріле, їх обов'язком є звернути на це увагу ширшого загалу й зараз братися до виликування лиха. Це є демократичний спосіб полагоджування цього роду справ. Бо демократія, наскільки можна про неї тут говорити, дає не лише права, але накладе й обов'язки. Коли люди хочуть свободи і прав собою завідувати, то вони мусять також перебирати відповідальність за те, що станеться в їхніх громадах. Не можна звертатися до центрального проводу лише тоді, коли щось зле станеться в якійсь громаді, та звальювати на нього вину, а рівночасно з тим зарезервувати собі право поступати в даних околищах і громадах так, як це подобається місцевим людям.

Як ми зрозуміємо, що демократичний спосіб накладає на людей не лише права, але й обов'язки, то тоді можливо слово „демократія“ в деякого страшить трохи на своїй магичній примані, але з другого боку ми підемо значно вперед, станемо дозрілими людьми, які вміють постояти на своїх ногах не тільки в хвилинах сприятливих, але також у хвилинах ударів.

Крім нього.

Один багач, який мав на душі досить гріхів, збудився вночі від якогось шелесту. Задзвонив на службу.

— Піді по всіх покоях, тут є десь злодій.

Слуга обійшов кожний закуток і каже:

— Нема жадного злодія в домі, крім вас, пане...

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS

UKRAINIANS MARCH IN A PROTEST HERE

15,000 Parade to Rally and Join in Condemnation of Polish 'Barbarism'

ASK INDEPENDENT STATE

Editor Charges 'Pacification' Is Cloak for Terrorism Over Racial Minority

Men and women in their native Ukrainian costumes led a parade of 15,000 persons up Eighth Avenue from Abington Square to the Manhattan Center at Thirty-fourth Street yesterday morning to protest Polish "barbarism" against their people abroad.

Including realistic floats and two bands, the parade ended at the old Opera House, where some 6,000 Ukrainian-Americans filled the auditorium and passed numerous resolutions asking aid for 7,000,000 Ukrainians in Poland.

The principal speaker was Dr. Luke Myshuha, chief editor of Svoboda, largest Ukrainian daily newspaper in the United States, who recently returned from a tour of European capitals.

"There can be no peace in Eastern Europe while Poland continues her policy of depriving 7,000,000 Ukrainians under her misrule of the right to develop their native culture and inheritance as well as the right to worship in their own language and their own church," he declared in Ukrainian.

Destruction of Ukrainian property and the infliction of bodily harm upon Ukrainians by the Poles—"all of which took place in October under the euphonistic name but no less barbaric policy of 'pacification'"—also were charged by Dr. Myshuha.

"These and other abuses of even their elementary human rights by Poland have caused the Ukrainians to appeal to the conscience of the civilized world, especially of democracies, America, England and France," the editor continued, "and the reply and help from these powers is being anxiously awaited."

Dr. Myshuha described the Ukrainian national movement as "not fascistic" but as having the sole object of winning independence for "the entire 45,000,000 Ukrainian people now enslaved under the Soviet Union, Poland and Rumania."

Among the resolutions passed were petitions to be sent to the State Department in Washington and to all European capitals calling for the creation of an independent Ukrainian state; the right of self-determination for Ukrainians in Poland; and establishment of an international commission to investigate alleged acts of Polish terrorism against Ukrainians.

Others asked self-determination for the 12,000,000 non-Polish people in Poland and said the Ukrainian people "cannot and will not tolerate further barbarism with which Poland suppresses even the elementary cultural and economic aspirations of the Ukrainian people."

The points in Dr. Myshuha's address were repeated by several other speakers, among whom were Michael Piznak, president of the Ukrainian Organizations of Greater New York; Eugene Lachowitch, associate editor of Svoboda; V. Dushnik, editor of the Ukrainian Nationalist newspaper here; the Rev. M. Danylovich, pastor of the Ukrainian Greek Catholic Church of Newark, N. J., and the Rev. John Hundiak, pastor of the Ukrainian Orthodox Church of Carteret, N. J.

(The New York Times, November 20, 1938).

UKRAINIANS ASSAIL POLISH 'REPRISALS'

Leaders Complain of Arrests, Persecution and Damage to Institutions in East Galicia

BORDER ISSUE KEPT ALIVE

Poland Expects Frontier With Hungary With Italy's Aid as a Check to German Plans

Wireless to The New York Times.

WARSAW, Poland, Nov. 19.—The Greek Catholic Metropolitan of Lwow, Andreas Szepietycki, and a score of other prominent Ukrainian leaders issued today a strong protest against Polish "reprisals" in Eastern Galicia.

They complained of persecution

of Ukrainians all over the country, great moral and material damage to cultural and economic institutions, ill-treatment and humiliation of aged men and women and many arrests of young men, all because a few persons had been accused of anti-Polish activities. The protest ended with a denunciation of the principle of collective responsibility, which, it declared, is being applied by Warsaw.

Three Bishops and leaders of all the Ukrainian parties, with the exception of newly elected Parliamentary Deputies, signed the protest.

The statement follows troubles that developed in Eastern Galicia after the partition of Czechoslovakia, when Poland sought a common frontier with Hungary along the Carpathians and incorporation of Carpathian Ruthenia (now Carpatho-Ukraine) into Hungary. Ukrainian Nationalists organized anti-Hungarian demonstrations, and Polish students counter-demonstrated. As a result, there were many clashes, much property damage and many arrests. The demonstrations have ceased, but the region is far from pacified.

Poland, as a matter of fact, has not abandoned the idea of a common frontier with Hungary. Indeed, with the progress of German expansion in Southeastern Europe, she desires it more than ever.

Warsaw fears that Germany may soon seek to promote a "Greater Ukraine" scheme, using Carpatho-Ukraine as a center of irredentist propaganda. Certain influential Polish groups support the "Greater Ukraine" idea, but most Poles oppose it because of a conviction that such a State would be dominated by Germany and would claim Polish Eastern Galicia. This majority clings to the policy—after realization of the common frontier with Hungary—of a strong neutral bloc between Russia and Germany.

Hopes for the common frontier are pinned on Italy. Hence the visit here next month of Foreign Minister Galeazzo Ciano of Italy to return Foreign Minister Josef Beck's recent visit to Rome is awaited with interest—if in the meantime the Ruthenian question has not solved itself.

The opinion gains ground that it will be solved soon, in view of the growing agitation in Carpatho-Ukraine despite Czech reprisals. The Ruthenians, it is held here, despite German promises of economic assistance, cannot exist, now that they have been cut off from food sources that form part of Hungary. It is believed that what is characterized here as civil war in Carpatho-Ukraine will end in that autonomous State's becoming a Hungarian province.

(The New York Times, November 20, 1938).

3 РУХУ ПО ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗУ

АНСОНІЯ, КОНН. Організаційні збори.

Дня 20. жовтня ц. р. відбулися збори в справі організування нових членів до У. Н. Союзу. Відділи були заступлені урядниками і делегатами: від. 10 заступили Н. Смереченко, Д. Сидоряк; від. 18. Н. Феденчик, Р. Гюз; від. 23. Т. Захаревич; від. 67 І. Шуран, Г. Патінок; від. 262 О. Придун.

Збори відкрив І. Шуран і попросив присутніх урядників, щоб вибрали уряд на переведення зборів, бо на зборах є присутній стейтовий організатор У. Н. Союзу, п. А. Маланчук. До президії ввійшли: І. Шуран, голова; О. Придун, секретар.

Організатор пояснив, яким способом легше організувати молодих членів до У. Н. Союзу. Він сказав, що перейшов уже сам кілька місцевостей і так виглядає, що наша молодь дуже охоче дається вписувати до У. Н. Союзу, але є люди, які треба кілька разів виступати про ті користі, які дістають члени від У. Н. Союзу. Союз дає підмоги, дає про духовий розвій своїх членів, підтримує спортивні організації. Вслід за тим урядники, що були приявні на зборах, заявили, що негайно приступлять до організування молодих відділів У. Н. Союзу. Організаційна робота вже зачалась і початки показують, що молодь дається охоче вписувати до У. Н. Союзу.

О. Придун.

ПОЗІР!

УКРАЇНЦІ НЬО ЙОРКУ І ОКОЛИЦІ! ПЕРШИЙ РАЗ В АМЕРИЦІ!

ПОЗІР!

В СУБОТУ, 26. ЛИСТОПАДУ 1938 Р. (SATURDAY, NOVEMBER 26, 1938) В ГОД. 8:15

ПЕРШИЙ КОНЦЕРТ МИХАЙЛА ГОЛИНСЬКОГО

ВІДОМОГО УКРАЇНСЬКОГО АРТИСТА І ОПЕРОВОГО СПІВАКА

що прибув з рідного краю на днях.

Концерт відбудеться у відомій концертній залі

TOWN HALL, 123 West 43rd Street, New York, N. Y.

під дирекцією п. ДМИТРА ЧУТРА,

SUITE 855 CARNEGIE HALL, 57 and 7th AVE., NEW YORK CITY. Tel. CIRCLE 7-4789.

БІЛЕТІ ПРОДАЮТЬСЯ: Town Hall Box Office, 123 W. 43 St., N. Y. C., в „Свободі“, 83 Grand St., Jersey City, N. J.; в бюрі С. Ковбасюка, 277 E. 10th St., New York City; Сурма, 325 E. 14th St., New York City; Наш Базар, 151 Ave. „A“, New York City; і у всіх парохіях.

267

3 МУЗИКИ.

ВИТАЄМО ТЕБЕ, ДОРОГИЙ ГОСТЮ!

Кілька тижнів тому загостив до американської України найбільший український оперовий співак, героїчний тенор п. Михайло Голинський.

П. Голинський відомий нам з звітів тутешньої української преси. Ми кожний раз його новими європейськими успіхами раділи, так, якби це були наші власні успіхи. І не дивно, бо п. Голинський близько нам людина: як кажуть, „по крові та кості“.

І автор цієї статті не має наміру переповідати того, що читачеві відоме, хочби і цього, що він — це перший співак, що співав на рідних землях тенорові ролі на перших виставах українських оперових мовою тенорові партії в операх інтернаціонального оперового репертуару.

Добре було б, як би вдалося словами передати чар тепла милої особистості нашого співака, так загальною любовенню нашим громадянством рідної Галичини і Великої України. І п. Голинський особливо близький і знайний авторові цієї статті. Цеж товариш його з шкільної лавки і співаучасник багатьох концертів. Один з таких концертів відбувся в тодішній столиці України (оба співаучасники в одностроях галицько-української армії) в день першої листопадової річниці повстання західноукраїнської держави. В аудиторії були приявні всеукраїнський президент, тепер покійний отаман Симон Петлюра, президент Західно-Української Республіки, д-р Євген

Петрушевич, представники чужих держав, всієї української достойники, старшини (між ними полковник Василь Вишиваний), стрільці, козаки та громадяни.

П. Голинський, це тип новітнього українського артиста: це артист патріот. І, виконуючи свої професійні обов'язки, він без усякого егоїзму пам'ятає про це, що він у першій мірі громадянин та син свого народу і що перший його обов'язок служити для піднесення чести своєї нації. Він, усюди, як у Рідному Краю так і на чужині, чи офіційно, чи приватно різко зазначає свою принадлежність до українського народу, без огляду на те, чи це йому пошкодить, чи ні.

Він один з тих, що все захоплюють українських композиторів творити нову музику. Він не лише використовує кожну нагоду, щоб ту музику поширити, але вміє кожному працівникові на полі української культури, а з окрема музики, дати належну підтримку і теплу заохоту.

Дня 26-го листопада ц. р. в годині 8:15 вечором, відбу-

деться перший концерт п. Михайла Голинського в Нью Йорку, в салі „Тавн Гол“ при 43-тій вулиці, між Таймс Сквером і 6-тою Евеною.

Програма чисто українська, з винятком двох арій з інтернаціонального оперового репертуару. Важніші українські громадянські організації займалися підтримкою цього концерту. Сам цей факт вказує, яке є зацікавлення виступом п. Голинського, і румить, що місця на салі будуть випродані.

Роман В. Придаткевич.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВІ

АСТОРІЯ, Л. АП.

На визвольну боротьбу.

Дня 30 жовтня ц. р. громадяни Іван і Лилі Шарабуря справили гостину з нагоди перенесення до власного дому. При тій нагоді не забули про Рідний Край. Добре Пало Ганчарик вівзав присутніх зложити жертву на визвольну боротьбу, на що всі згодилися. Зложили по \$1: І. Шарабура, І. Мушка, П. Ганчарик, Н. Гайда, І. Демчук, О. Кальба, С. Яремчук, В. Зайковський, З. Ліванський; по 50 ц.: К. Гарматюк, Гр. Пришляк, Гроші, \$10, вислано через Обеднання.

Ісидор Демчук.

На випадок.

Мойше Городенкер і Ішко Куликовер закладають торговельну спілку і списують умову. Остання точка умови звучить:

„На випадок банкрутства зиск ділитим по рівній частині“.

УВАГА! ВУНСАКЕТ, Р. АЙ., І ОКОЛИЦІ! УВАГА! ТОВ. ім. ІВАНА ФРАНКА, ВІД. 241. У. Н. СОЮЗУ

— влаштовує —

ВЕЛИЧАВИЙ БАЛЬ

У ЧЕТВЕР, 24. ЛИСТОПАДУ (THANKSGIVING DAY)

У МЕКЕНИКС ГОЛ, НА MAIN ST.

Початок у годині 4. пополуночі. — Вступ 25 центів.

Товариство запрошує всіх громадян, як місцевих, так і позамісцевих, взяти численну участь у цьому Балі, бо це останній Баль цього року. Проситися громадян з Бостона, Милса, Провіденса, Потакета, Меніла, Вунсакета і околиць. На балі будуть добрі напівки і смачні перекуски. До танців буде пригравати оркестра Павла Казановського.

— добру забаву румить — Комітет.

УВАГА! НЮАРК, Н. ДЖ. УВАГА!ОРГАНІЗАЦІЯ ЧОРНОМОРЬКОЇ СІЧИ В НЮАРКУ, Н. ДЖ.
отрим подає до загального відома нашого громадянства, що**В ПЯТНИЦЮ, ДНЯ 25. ЛИСТОПАДУ 1938. РОКУ В ГОДИНІ 6. ВВЕЧІР****ТОРЖЕСТВЕННЕ ОТВОРЕННЯ СІЧОВОГО ДОМУ****ПІД ЧИСЛОМ 506-508 — 18-та ЕВЕНЯ, НЮАРК, Н. ДЖ.**

І передача долішньої частини цього дому до публічного вжитку нашого загалу. Тому, що таких оказій в нас небагато, Січова Організація в Нюарку постановила відсвяткувати ту нагоду три-днівним святом, з наступною програмою:

В ПЯТНИЦЮ, дня 25. листопада 1938. року в 6. годині ввечір, буде офіційне відкриття льокалу.

На ту оказію, запрошуються все громадянство з Нюарку й околиць.

В СУБОТУ, 26. листопада 1938. р., в годині 8. ввечір, буде спільна вечеря для всіх. При тій нагоді будуть виступати мови ріжними місцевими та позамісцевими бесідниками.**В НЕДІЛЮ, дня 27. листопада 1938. року, пополудні розпочнеться спільна забава для всіх, яка протягнеться до пізньої ночі.**

Громадяни й Громадянки! Коли Січова Організація в Нюарку купила дім, то купила не для себе виключно, але для всього громадянства, тому сподіюся, що тепер наше громадянство, без ріжниць на церковну приналежність, чи політичні переконання прийде і своєю присутністю допоможе звеличати те свято, а вже щодо забави, то всі можуть бути певні, що такої в Нюарку ще не було. Вступ вільний для всіх.

Організація Чорноморської Січи в Нюарку, Н. Дж.

**З РУХУ ПО ВІДДІЛАХ
У. Н. СОЮЗУ.****БРИДЖПОРТ, ПА.****Ювілей братства св. Петра і Павла.**

Дня 29. жовтня ц. р. братство св. Петра і Павла, від 383 У. Н. Союзу, святкувало 10-літній ювілей свого існування. Місцевий парох відправив того дня Службу Божу за здоров'я членів і паннахиди за тих, що померли. По богослуженні члени зішлись до салі, де була мала гостина, в часі якої урядники здали звіт з діяльності того відділу від його заснування. Іван Грудзінський, котрий є президентом сім років, розповів коротко історію відділу. Він сказав, що місцева українська громада є мала, має всього коло 35 родин, а всіма вона спромоглася на заснування відділу У. Н. Союзу, який зпочатку мав лише 15 осіб, а тепер має 102 дорослих і 43 молоді. Касієр відділу, Юліан Кушнір, який виконує цей уряд шість літ, сказав, що по кінець жовтня ц. р. знаходиться в касі відділу \$1,075.53 готівки. Секретар Муц, котрий організував той відділ і є досі секретарем, подав, що старі члени зложили до каси У. Н. Союзу \$1,450.31. До місцевої каси \$1,640.37. Відсотки від готівки \$95. З імпрез \$120. Хорім членам виплачено \$950.96. Заплачено за тих членів, що вкладах не платили, а потім кинули У. Н. С., \$108. На добродійні цілі \$90. Члени дістали з запомогового фонду \$870. У. Н. Союз виплатив померлим членам \$3,627. Перші організатори й урядники відділу належать до нього і тепер. Прокіп Вовк був президентом три роки і дотепер нале-

жить враз з цілою своєю родиною до відділу. Кіндрат Білик, бувший касієр, тепер також належить з цілою родиною. Йосиф Муц до нині є секретарем і вписав до відділу цілу родину.

В часі звітів згадано також, що в серпні ц. р. відбулися надзвичайні збори відділу в справі закупи Згоди Братств з У. Н. Союзом. На тих зборах був прийнятий головний радний С. Слободян. Урядники закликали присутніх, щоб приєднували нових членів до У. Н. Союзу. В грудні відбулися річні збори, на які члени повинні привести нових членів.

Вечором того дня відбувся масковий бал для молоді, на якому нагороджено чотири пари за найкращі маскові костюми.

Комітет свята: Іван Грудзінський, Юліан Кушнір, Йосиф Муц, Лука Сарабун, Михайло Козак.

**З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ
В АМЕРИЦІ.****РОЧЕСТЕР, Н. Й.****Листопадове Свято.**

Заходом ОДВУ ч. 20 відбулося в Рочестері 6. листопада Листопадове Свято. Свято випало досить величаво. Публіка заповнила нову парохіальну салю. Председник відділу відкрив Свято, а українська парохіальна банда під проводом молодого диригента В. Поповича відіграла кілька пісень, за що дістала бурю оплесків. Вступне слово виголосив о. В. Турула, описуючи присутнім і українські могили, які розсіяні по цілм світі, а в яких зложені тіллі останки тих, що своє життя віддали за українську ідею. Далі церковний хор дуже гарно відспівав

кілька пісень, а професор С. Т. Шафран промовив до молоді англійською мовою, кажучи, що молоді, тут роджені українські покоління повинні помагати своєму народові в старім краю нарівні з іншими народностями в Америці.

Вірші декламували малі дівчата: Дмитрів і Гунька. Солью відспівала рочестерська співачка К. Гнатків, на піяні гра- ла ланна Гнатків. Святочну промову виголосив студент з краю, С. Береза. Він сказав, що листопадові дні, це дні української слави, бо в них українські молоді герої по довгих віках неволі здобули для українського народу знов його державу. По тім наступила збірка, яка принесла \$39.34.

По відтрученні розходів висла- но через Обеднання \$30, з то- го \$15 на інвалідів і \$15 на Карпатську Україну. Зложили: Д. Мотковський \$150; по \$1: Я. Дмитрів, Н. Гріцак, Н. Луцишин, І. Пастушин, К. Шевчук, Т. Матковська, о. В. Турула, Р. Шеролис, В. Гре- чук, С. Т. Шафран, М. Бі- лінський; по 50 ц.: В. Кол- данський, С. Воробець, В. Крик, В. Береза, І. Сидор, Р. Фенчинський, Р. Дмитрів, С. Гуцька, Л. Романів, О. Дани- лів, Н. Тицька; дрібними \$21.34.

В дальшій програмі виголо- сили декламації С. Дмитрів і А. Федоришин. Председання У. Ч. Хреста, Т. Матковська, сказала пару слів про Закар- паття й підкреслила, що отсе другий раз на наших очах повстає завязок української державності, та закликала не- сті краєві якнайбільшу поміч. Свято закінчено відспіванням „Ще не вмерла Україна“.

Я. Дмитрів, секр. 20. в. ОДВУ

**В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХА-
ТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ
ЧАСОПИС „СВОБОДА“**

**ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ
КРАЄВІ****ЧЕСТЕР, ПА.****З ювілею на народні цілі.**

Четверта година пополудні. До- акруги Українського Народного До- му зібжаються автомобілі. Видно на салі великий рух. Прекрасно ула- джені та прибрані столи китицями цвітін, а кругом них сидять та не- терпеливо очікують приїзду „мо- лодих“ місцеві і позамісцеві гості.

Нараз відзначаються перші „фрон- тові“ дівери, оркестра грає марша, а председання Союзу Українок, Юлія Лебашак, питає „молодих“ хлібом і сіллю. В тім часі відзначаються другі дівери і наш парох, о. О. Мицик, ви- голосив привітання, на закінчення якого грімо підноситься „многая літа“.

Привіти скінчені. Всі засідають до столів і розпочинається 25-літній ювілей подорожного життя наших до- брих, заслужених і діяльних гро- мадян та бизнесменів Миколи і Па- раскеві Рубаш.

Цей ювілей улаштувало свідоме жісттво, що імє шанувати працю ідейних людей, приятелів і діти, з ініціативою Катерини Бобак.

На закінчення ювілею о. О. Мишак візав присутніх зложити жертву на визвольну боротьбу і Рідну Школу. Жертвували: М. Рубаш \$5; по \$1: Параска Рубаш, С. Рубаш, М. Єди- нак (мол.), о. Омелян Мицик, Т. Свистун, С. Чорномаз, В. Бобак, І. Куріца, М. Терцавський, Т. Каспер, Анна Федорів, М. Парашак, А. То- ганчин, Т. Урбан, І. Гачак, М. Му- ляр, Г. Мисиншин, В. Лохуш, А. Ха- дай, Антося Свистун, Т. Сорока, Г. Косовський; по 50 ц.: Марія Мицик, С. Миштурак, М. Беца, І. Совін- ский. Разом \$29. З того на Рідну Школу \$10, на визвольну боротьбу \$19. Гроші вислали через Обеднання. Сип-ко.

КОТСВІЛ, ПА.**З весілля на визвольну боротьбу.**

На вінчанні, яке відбулось в укр. прав. церкві Сош. св. Духа між п. Володимиром Хандогою і панною Євгенією Приймюк, та підчас весіль- ної гостини, яка відбулася в домі п. Степана Приймюк, присутні гості зга- дали про наші визвольні змагання.

Присутній на весільному торжестві о. І. Врублевський попросив гостей про жертви на визвольну боротьбу. Збіркою знявся грім. А. Бокало. Зложили: о. І. Врублевський \$2; по \$1: С. Приймюк, Ф. Богатень, А. Во- лынська; А. Кобилянська 50 ц.; по 25 ц.: А. Кушнір, П. Лебашак, Е. Бо- гатень, В. Крайчук, А. Бокало, І. Па- сичник, М. Якович і Т. Фарел. Разом \$7.50. Гроші вислали через Об- еднання на призначену цілі.

Присутній.**КОГОЗ, Н. Й.****На Закарпатті.**

В часі концерту з нагоди святку- вання 950-літнього ювілею хрещення Русі-України 30. жовтня ц. р. в укр- айській церковній громаді в Когозі заряджено між присутніми збірку, з котрої \$17.55 переслано через Об- еднання на допомогу Карпатській Україні. Збірка принесла \$40.10, з чо- го заплачено \$5 за галю, а решту, \$35.10, розділено в той спосіб, що поповину, \$17.55, призначено на цер- ку, а другу половину відіслано на згадану цілі. Зложили по \$1: П. Бі- лінський, В. Сташко, В. Мадараш, о. Мих. Лисак, В. Любимецький, С. Спа- сик, М. Стефанюк, Гончарак, п. Бі- лінська, Крушельницький, о. Я. Кра- євський, М. Парта, О. Геля, Д. За- лопаний, О. Дзямба, А. Дзямба, п. Кречковська, Х. Дзямба; по 50 ц.: М. Шаршанович, М. Кушнір, Гаври- шенко, Р. Бабак, М. Сенчук, п. Кли- мко, Стефанюк, І. Конча; по 25 ц.: М. Апостол, п. Задра, Ева Ропіцька, п. Спасик; решта дрібними.

Зачароване колесо.

— Чому не йдеш уже додо- му?
— Маю жінку недобру.
— А чому вона недобра?
— Тому, що не приходжу додому.

УКРАЇНЦІ НЮ ЙОРКУ Й ОКОЛИЦІ**Запрошуємо Вас ласкаво****ДО СВОГО РЕСТОРАНУ ПІД НАЗВОЮ:****LUCKY OPEN KITCHEN****33 — 3rd AVE. (між 9. і 10. вул.) NEW YORK CITY****Маємо свіжі й смачні страви свого варення й печення.
РЕСТОРАН ВІДКРИТИЙ ДЕНЬ І НІЧ.****Заходіть на снідання, обід, вечеру чи легку перекуску.
За добру обслугову гарантують****БРАТТЯ І. І. А. ГЕЛЕТІЙ.****НАЙНОВІШІ СТІННІ КАЛЕНДАРІ НА 1939 РІК****Наталка Полтавка.****Гетьман Іван Мазепа.**

Ці Календарі повинні знаходитися в кожній українській хаті. Величина календарів 15x20 в прекрасних фарбах з великим календарієм 3x15. Всі свята зазначені червоно, кожний день по- дає ім'я святого, пости зазначені рибною і на кожній карті є істо- ричні спомини. — Всі скеларі повинні на цей рік для своїх по- купців роздавати повні календарі. — Ці календарі можна не- бути в кожній українській хаті в Америці. Хто не годед лі- стувати від свого агента, або кінгара, повних календарів, хай пи- ше впрот до нас на поштову адресу. — В нас є великий склад річного роду календарів і святкових карток. Агенти, скеларі й інші хай пишуть по безплатній каталог до: 212-
UKRAINIAN BAZAAR, 2248 Grayling Av., Detroit, Mich.

ДЛЯ ДОБРА НАШИХ КЛІЄНТІВ.

Для всіх тих, котрі зголошуються до нас у справі якоїнебудь услуги, ми маємо в себе досвідчену паню, яка є нашою асистенткою.

Її обов'язки є всілякі, іноді надзвичай- но важні. До наших старань вона дає своє жіноче чуття, яке викликає у всіх наших гостей шире признание і при- хильність.

**STEPHEN J. JEWUSIAK & SON
FUNERAL DIRECTORS****77 Morris St., Jersey City****Phone: Bergen 4-5989****34 E. 25 St., Bayonne****Phone: Bayonne 3-0540****НОВІ ТЕАТРАЛЬНІ КНИЖКИ З КРАЮ!****ЗАМОВЛЯЙТЕ СЬОГДНІ!**

- Берім біду за роги, велика збірка веселих сценко- півень-куплетів, розмов та одноособових і збірних самоговірок, на веселий вечір 45 ц.
- Вигадливий бурсак, комедійка для молоді в 2-ох діях, з часів Хмельниччини (2 жінчини, 4 мужчин, дів- чата, хлопці) 25 ц.
- Ой три шляхи широкі, драма з сучасного життя в 4-ох діях, 8 муж., 5. жен. 30 ц.
- Село на сцені, збірка монологів, діалогів, співів і пред- ставлення, які надаються для влаштування; ревії, вечерниць, товариських зібрання тощо 30 ц.
- Інсценізації вибраних творів Тараса Шевченка з 15 об- разками, укладу сцени та 6 піснями в нотах 40 ц.

“СВОБОДА”**P. O. Box 346****Jersey City, N. J.****ТАРЗАН СМІЛИВИЙ.**

(64)

Тарзан скорим походом зближався до оселі замбегу. Як звичайно, коли він мандру- вав сам, то все вживав до цьо- го. верхів дерев. Він побою- вався в своїм серці, що Кагун- до, не звертаючи уваги на його остерогу, таки вбе двох білих вязнів, стрчачаючи їх у череві свого ідола. А тоді всі його заходи будуть пропащі.

Кагундо справді хотів їх у- бити. Але, будучи провідником племені, він усетакі старався своїм тісним мізком продума- ти наперед ситуацію. Цей ночи він не спав ні трошки, бо ду- мав. Отож у своїх думках він бився з двома можливостями: коли вбе вязнів, це може змен- шити силу демона Тарзана, а також може вправити його в іще більшу лють.

Котра можливість покажеть- ся правдива? Один здогад мо- же бути таксамо добрий, як і другий. А всежтаки тільки один з тих двох здогадів може сповнитися. Котрий саме? В заклопотанні Кагундо чухав свою потилицю, як це роблять і деякі білі народи. Нарешті він рішився і закликав: „При- ведіть мені вязнів. Хай божок наш натішиться ними“.

Він рішився таки вязнів стра- тити, а то тому, що думав, що сила і рішучість таки най- краще промовляють не лише до серця людей, але й демо- нів. Як тільки він видав за- клик привести вязнів, по цілій оселі миттю розлетілася чутка про це, а враз з нею дикуни почали радіти: ось знову во- ни матимуть нагоду оглядати смерть чоловіка!

**СТІННІ
КАЛЕНДАРІ****НА 1939 РІК.**

Чудові Краєвни, Патріотичні, Ре- лігійні, Дівчата і Діти в різних по- зах. Свята зазначені червоно, пости зазначені рибною. Ціна однієї Ка- лендарі з переслією 25 ц. 5 Ка- лендарів за \$1.00. 12 Календарів \$2.25. 25 Календарів \$3.75. 50 Календарів \$7.00. 100 за \$12.50. Для бизнесмена друаємо Календарі з їх фірмою, за малою оплатою за друк. Рішаві картикі баскучі „Христос Радіє“, або картикі в формі книжочок з від- повідними віршами, ціна за доми 60 ц. 50 карток \$1.75. 100 карток \$1.00 з переслією. Замовлення пошлюте на адресу:

UKRAINIAN BAZAAR**170 E. 4th ST. NEW YORK, N. Y.****Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР,
ХІРУРГ І АКУШЕР****321 E. 18th STREET,
between 1st and 2nd Avenues.****NEW YORK, N. Y.****Tel. GRAMERCY 5-2410.**

Урадові години: рано від 10 до 12. Ввечір від 6 до 8, а в неділі рано від 10 до 12.

**МИРОН ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК**

Без ріжниць, як далеко позв- Нюарком. Вразі потреби теле- фонуйте до нас. Обслуга шира і чесна. Office:

383 MORRIS AVENUE**cor. Springfield Ave.****NEWARK, N. J.****Phone: Essex 3-5347****ІВАН БУНЬКО**

Новий Український Удггерскер заряджує погребамі по ціні та низькій, як \$150. Обслуга найкраща.

JOHN BUNKO**Licensed Undertaker & Embalmer****437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.****Dignified funerals as low as \$150.****Telephone: Orchard 4-8988.****ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК****ЗАНИМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ****В BRONX, BROOKLYN, NEW****YORK І ОКОЛИЦЯХ****129 E. 7th STREET,****NEW YORK, N. Y.****Tel.: Orchard 4-2568****BRANCH OFFICE & CHAPEL:****707 PROSPECT AVENUE****(cor. E. 156 St.), BRONX, N. Y.****Tel. Melrose 5-6577****В СОВЕТАХ.**

До одної совєтської школи приїхала комісія, що мала пе- ревести між студентами чист- ку і повикидати всі буржуаз- ні елементи. Питають першо- го:

- Хто були ваші родичі?
- Батько був дідиц, мати дочка священика.
- Буржуазне кодло; викину- ти!
- Ваші родичі?
- Мати дочка професора, батько офіцир.
- Викинути!
- Приходить третій.
- Хто були ваші родичі, товаришу?
- Одна кухарка і два сал- дати, — відповів комсомо- лець.